

עין משפט
גר מצוה

הנחות ה"ח
 (6) במשנה והשלמים
 יקלטו סלמים: (3) ר"ש"ד ד"ה
 תנא לין סבר כיון
 להרדיין: (5) ד"ה כד"ה
 דבריו: (2) ד"ה גילם כד"ה
 עס ד"ס מושמיהו קליבו:

גלוון השם

הגהות מהר"ב
רנשכון

ר' י"ח

עליה מחד מן הגדמים נלכדרה שוכנויות
לעת נא כי יוול חיינו יכול לנוול לי הפטין
נאפר מטאון צוין קדושים. דסוחילן
אין הקצער נמלכע: מסקניך לא ר' זעיר
המיהו. קו צוין קדושים לוווקע דמן

(ט) וְנִמְגָדֵר יְדֵיכֶם כִּי־הַלְּזֹם
כִּמְמָרָה וְלִתְמָה נָהָר מִיוֹלָן וְכוֹל
כְּשָׂהָה מִנוּוֹלָתָה: הַיּוֹן יְכִי
וְהַן שְׁבָעָתִים מִתְכְּלִיפָּה 3
לְסִיפָּר לְאַתְּ וְהַיּוֹנָה עַד נַוְּלָה

תנא דין סבר כיוון דאייזורייך עלה דם לאלאריך
שריא בחמורא והא לית לה ניולו ר' ע' סבר
אפי' אישתיחית בכמה אינו יכול להפר
משמעות הפסד קדשים מתקף לה רבוי זורא
ומאי לזרוק דמן שלא לשמנן ויתיר בשער
באכילה מי לא^ט התניא אבשי עזרת ששהחטן
שלא לשמנן או שישחטן לפני וממן או לאחר
וממן הדם יזרק והבשר יאלל ואם היהת שבת
לא יזרק ואם זוק הרוצה להקטיר אימוריין
לערב אמרו אי דשחת עוללה או שלמים ה'ע'נ'
אלא הכא במא依 עסקינן כגון ששחתה חטאת
ברישא כדתנן^ט אם גילח על אחת משלהשת
יצא: בר' א' בתגלחת טהרה אבל בתגלחת
טומאה יפר^ט (מן פניו שיכול לומר אי אפשר
באשה מנולות) ור' מ' אומר אפי' בתגלחת
טהרה יפר מן פניו שיכול לומר אי אפשר באשה
מגלחת: וזה ק' אמר לך אפשר בפאה
נכricht^ט ר' מ' סבר בפאה נכricht איידי דזורה מא
לא ניחא לה: מתני^ט האיש מודר את בנו
בנור^ט ואין האשה מדורת את בנה בנור כיצד
גילח או שגילהו קרוביו מיהה או שמייחת
קרוביו היהת לו בהמה מופרשת החטאת
המות והעליה תקרב עוללה^ט ושילמים יקרבו
שלמים ונaccelין ליום אחד ואין טעוני לחם
חו לו מעות סתוםין יפלו לנרכבה מעות
מפורדים דמי חטאת ילכו לים המלח ולא
נהנין ולא מועלין ימי עוללה יבאו עוללה
ומועלין בהן דמי שלמים יביאו שלמים ונaccelין
ליום אחד ואין טעוני לחם: גמ' איש אין
אבל אשה לא Mai טעמא ר' יוחנן אמר
ויהלכה היא בנור^ט ורבוי יוסי ברבי חנינא
אמר

משום הפסד קדשים. אלה יפליג לקלגנותם שלנו וטחן
חילך כס魄 יפר לך ולירוק דמו צלען דליינר זונח צומחו צלען נטמן זונח צומחו צוין עונשין נטמן ותפקידו זירוק

למן סמס ככליין לתקממל [צ'לן]
לצמן קייני'ו וה'ק צוק דמו דטממל
צלה נצמן קייני'ו הלא נסס צלמי'
נדבָה כוֹן דְּלִיָּה שְׂרַת שִׁיחָתָן. צלה נסס
בבשְׁיַ עֲדֵת שִׁיחָתָן. צלה נסס
עֲדֵת הַצְּחָרָן לְפִנִּי
עֲדֵת גַּעֲגָר טָרֵת הוּא נְחָר עֲדָרָת:
סֶדֶס יְרוֹק. צְיוּט עַמְנוּ וְקָרְלִי הַלְּרִיטָה³
צלה נצמן (ה'ו) נסס⁴ צלמי' נדבָה
וע' כָּן הַוּמָר אַבְּצָר בְּלִיכָּלָה אָנוּ דְּלִי
לִתְמָה נִיאָ נְדָרִים נְדָרָות קְרָבִין צְיוּט⁵
ח'כ' גַּם יְקֻמְטוּ הַמְּוּלִים וְעַד קְעַלְתָּ
וְלָהּ יְהָלֵל אַבְּצָר וְעַד קְעַלְתָּ [דְּלָכָל]
כִּמְשָׁה לְלָהּ מִקְעָרִי הַמְּוּלִים בְּצָר לָהּ
מִתְּחָתָר בְּלִיכָּלָה וּמִמְּמָה כִּי נָמֵי הָזָן
נְדָרִים וְנְדָרָות קְרָבִין צְיוּט מְוּמָל
לְדוֹרוֹק סֶדֶס: וְאֵס קְיָמָה צָבָת לָהּ
יעַרְקָן. לְאֵי כָּמוּ מִיקְוָן מְדַבְּרָן
וְהַסּוֹר הַלְּמָמָה [מְוּמָל] לְדוֹרוֹק סֶדֶס
צלה נצמן וְה'תְּמָלֵה הָנָה מִיְּתָה
מִתְּמָנִי' (נִישְׁלָה ד' ד). עַלְתָּה מְקָלָה
עוֹלָה וְצְלָמִים יְקָלְבוּ נְצָלָמִים וּל'
לָהּ דְּלִי דְּבָתָם דְּבָעָט⁶ צְמָטָה תִּיפָּל
לָהּ וּבָזָן צְמָרִיךְ וּבָזָן צְמָטִים עַוְמָד
צלה נצמן הַגָּל אַכְלָה דְּבָעָט צְמָטָה
הַיָּס עַוְמָד לְצָמָן וְעַמָּס צְמָעָם וְיִקְסָה
עַוְמָד צָלָה נְצָמָן הָנָה מִימְתָּכָר צלה
לְצָמָן זָהָן נְצָמָנוּ נְצָמָן הַגָּל
לָהּ דְּלִי דְּסָמָס זָהָן נְצָמָנוּ נְצָמָן
לְצָמָנוּ נְצָמָנוּ דְּלִי מְכַבְּדִי צָלָה נְצָמָן
לְצָפָה סְמָלָה (מִימות ד' וּמ'). מִגְּעַיָּה
לְאַפְּחָה הָהָר כְּצָבִיס אַחֲמָנָן נְצָמָן
וְמַדְסָל הַלְּמָס מְגַן שְׂמָוֹק דָּעַן צָלָה
כְּצָבִיס צָלָה נְצָמָן כִּי וְה'כ' סָה
לְקַטְמָל יְרוֹק מִילָּי צְמָטָה⁸ צָלָה נְצָמָן

הרא"ש

**דהבאת [ב' שערות] מבטלת
למה למשב ממיין:**

נוול:
א. קטן
ב. לבנו
ג. או
למיימר
ד. ונראה גורבו, ברבבי

הacaean כין עשה דבר הנגיד אשר אבוי כון קץ בחאה גולאנו. ומ"ו. ודוקש לג' משמע וקא עשה בעובד לארם יושב והרדרך אל הו' נס' קץ בחאה גולאנו. וזה לר' ברהמ' וחושב